

2024. december 5., csütörtök – Mt 7,21-27

Mi az értékrendem?

Az értékrend azon értékek összesége, amelyeket egy személy fontosnak tart, döntéseiben követni szeretne. Iránymutató a cselekedetekben, hogy miként viselkedjünk, milyen életstílust kövessünk. Az ember legfontosabb jellemzője például a jó és a rossz fogalmának meghatározása. Olyan világban élünk, ahol különféle értékrendek ütköznek. Mindenki „mondja” a magáét... („Mindenki kakas a maga szemétdombján”, neki igaza van, és határozottan „kukorékolja” a magáét!)

Szerencsére találkoztunk Jézus Krisztus tanításával, aki a Hegyi beszédben elénk tárt egy értékrendet. Elfogadtuk, és életünk vezérvonalának gondoljuk.

Talán nem véletlen, hogy az egyház Advent idején ismételten szembesít bennünket a választott értékrenddel. De Jézus azt is mondja: Nem elég „Uram, uram”-ozni, vallásosnak lenni. Ismételttem végig kell gondolni, mire-kire épül az életünk. Jézus valójában egyetlen egy célt akart elérni, hogy hallgatóinak olyan stabil, minden körülmények között megálló erkölcsi tartásuk legyen, amely a viharok között sem omlok össze. Egész életünk egyfajta „építkezés”. Nem mindegy, hogy mi az alap, amire építkeznek. Aki hallgatja Jézus beszédét és meg cselekszi azt, hasonló a bölcs emberhez, aki sziklára épít. Nincs tehát olyan, hogy csak hallgatja...

A bölcs és a balga ember házáat is megtalálják a viharok. Aki él, dolgozik, aki családban él, akinek munkahelye van, feladatai vannak, felelős döntést hoz, annak jönnek a viharok, ütközések ellentétek, viták, veszekedések, konfliktusok. Fontos tehát, hogy ki az életünk alapja. Akinek az alap Jézus Krisztus, az kősziklára épített, és mindent kibír.

De mit jelent, hogy kősziklára, Jézusra építeni? Azt jelenti, hogy mélyre kell ásni, több munka, fáradság, egészen Jézusig. Mélyen megismerni őt (evangéliumok)! Kötőanyaggal rátapadni, naponta ráhallgatni = imában elcsendesedni!

Nem elég hallgatni, meg is kell cselekedni, amiről Jézus beszél. Ha „rátapadunk” Jézusra, olvassuk az Írást, imádkozunk, beszélgetünk, akkor a súlyos kérdésekben is megértjük Isten válaszát. Tenni tudjuk azt, ami itt és most Isten „elvárása”. A hit halott cselekedetek nélkül, olvassuk a Jakab-levélben. Aki nem veszi komolyan Isten szavát, és nem aszerint akar élni, elpusztul. A homokra épített ház összeomlik.

Az értékrendek csatájában nem lesz elég mondogatni: „Uram, Uram!” Hallgatni kell, egyre mélyebben megismerni és következetesen megcselekedni... Advent ideje minderre különösen is alkalmas.

Horváth Józsi, Tata

Gyümölcsnek lenni

*Gyümölcsnek lenni az Élet fáján...
Melyet belülről érlel a hitem,
Bilincses, görcsös harcok árán
Naponta újra elmondott igen.
Gyümölcsnek lenni az Élet fáján...
Érlelni részként is egész magot,
Hogy szólhasson a magnak száján:
Jövőmben az egész fa vagyok!
Gyümölcsnek lenni az Élet fáján...
Testvérgyümölcsnek, közös ágakon,*

*Ahol a gondok éjszakáján
Van, kit ölel vagy megragad karom.
Gyümölcsnek lenni az Élet fáján...
Amíg a fával egy a lényegem,
Ezen az úton – lelkem álmán –
Dolgozzon bennem szív és értelem!
De érett gyümölcs az Élet fáján,
Nem lehetek, csak Tevéled, Uram!
Szeress, segíts és ne hagyj árván!
Követlek, Mester, szabd meg az utam!*

(Gyombolai Márton, 1976)

